

Κυριακή 8 Ἰουλίου 2012. **Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν ε'.**

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν ζωοποιπὸν σου Σταυρόν... Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἀσπόρως συνέλαβες...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατὴρ Ὁ γιὸς ἀχρόνως...Σωματωθέντα τὸν Κτίστη τῶν ἀπάντων...Ἴνα σου πάσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους...Δόξα...Καὶ νῦν, τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος γιὸς... Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα, τοῦ μάρτυρος· Ὁ μάρτυς σου Κύριε...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· Μακάριος ἀνήρ...ὅλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰσ-

τῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...ἀνατολικά στιχηρὰ γ'. Δεῦτε ἀννυμήσωμεν...Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι...Πύλας χαλκὰς συνέτριψας...καὶ τοῦ μάρτυρος προσόμοια γ'. Ἀφωρισμένος ὑπάρχων...Τῇ μυστικῇ παντευχία...Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι...δευτεροῦντες το α'. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ μάρτυρος· Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ ἔνδοξος μνήμη σου...Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν... τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, εἶτα τὰ ἐν τοῖς αἴνοις γ' ἰδιόμελα τοῦ μάρτυρος· Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ...Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν...Αἶνος τῷ Θεῷ...Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ μάρτυρος· Ἡ Ἐκκλησία σήμερον...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Μακαρίζομέν σε...Εἰς τὸν στίχον, τὰ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνεληθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Κρεμῆμένος ἐπὶ ξύλου μόνη Δυνατέ...Λαὸς παράνομος Χριστέ...Μετὰ δακρῶν γυναικες...Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ μάρτυρος· Ταῖς μυστικαῖς λάμπηδόσι...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ἀνύμφευτε Παρθένε...Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτικὸν, τὸ Ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα, τοῦ μάρτυρος· Ὁ μάρτυς σου Κύριε...Καὶ νῦν· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτικά εἰς τὸν ἑσπερινὸν λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωί, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα, τοῦ μάρτυρος· Ὁ μάρτυς σου Κύριε...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...Εὐθύς ἢ στιχο-
λογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον...Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγη Ἰωσήφ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ὡς ἀθά-
νατος...Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλά-
γησαν ἀγνή...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ε' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου... Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ Σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τοῦ μάρτυρος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τρο-
πάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ μάρτυρος· Τῷ ζήλω

Χριστοῦ...καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· Στόμα συνέσεώς μοι παρασχού...Κάθισμα τοῦ μάρτυρος· Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν...Δόξα· τὸ αὐτό... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ἐλπίς χριστιανῶν...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν... Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ε' ἀναστάσιμον· Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός...τοῦ μάρτυρος· Ἐξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ...καὶ τὸ θεοτοκίον· Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρόν υπομείνας...Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ...Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Τῶν πατρικῶν σου κόλπων...τὰ ἐν τοῖς ἀποστίχοις γ' προσόμοια τοῦ μάρτυρος· Οὐρανόθεν ἡ κλησίς σου...Ἐγκρατεία τὸ πρότερον...Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος...καὶ τὸ ἐν τοῖς αἴνοις δοξαστικὸν ἰδιόμελον τοῦ ἀγίου· Ὡσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλησίαν...Δόξα, τὸ ε' εὐθινόν· Ὡς ἐπεσχάτων...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρίαν...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα, τοῦ μάρτυρος· Ὁ μάρτυς σου Κύριε...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια, καὶ τοῦ μάρτυρος ἡ ζ' ὥδη, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τοῦ μάρτυρος· Ὁ μάρτυς σου Κύριε...τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς...ἡ ὑπα-

κοή τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως... Δόξα, τὸ κοντάκιον τοῦ μάρτυρος· Τῶ ζήλω Χριστοῦ... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Προστασία τῶν Χριστιανῶν... Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ μάρτυρος, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας...(Ρωμ. ι' 1-10), ὁ ζήτηι τῆ πέμπτη Κυριακῆ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ **β'**. τοῦ μάρτυρος· Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς...(Τιμ. δ' 9-15), ὁ ζήτηι τῆ λγ' Κυριακῆ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου. Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ἐλθόντι τῶ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν...(Ματθ. η' 28-34, θ' 1), ὁ ζήτηι τῆ πέμπτη Κυριακῆ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ **β'**. τοῦ μάρτυρος· Ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ...(Λουκ. ζ' 17-19, θ' 1, ι' 16-22), ὁ ζήτηι τῆ 8^η Ιουλίου. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως... τὸ· Ἄξιόν ἐστιν... Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον... Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον... Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ', Δόξα καὶ νῦν οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον... Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου... καὶ ἡ ἀπόλυσις.